

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Czeskiej**(Sprawa C-109/11)**

(2011/C 160/11)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Walker i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że zezwalając na to, by osoby niebędące podatnikami stawały się członkami grupy VAT, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 9 i 11 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej; ⁽¹⁾

— obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE „podatnikiem” jest każda osoba prowadząca samodzielnie w dowolnym miejscu jakąkolwiek działalność gospodarczą, bez względu na cel czy też rezultaty takiej działalności. Artykuł 11 tej dyrektywy stanowi, że po konsultacji z komitetem doradczym ds. podatku od wartości dodanej (zwanym dalej „Komitetem ds. VAT”), każde państwo członkowskie może uznać za jednego podatnika osoby mające siedzibę na terytorium tego samego państwa członkowskiego, które będąc niezależnymi pod względem prawnym, są ściśle powiązane pod względem finansowym, ekonomicznym i organizacyjnym.

W ocenie Komisji, zezwalając na to, by osoby niebędące podatnikami stawały się członkami grup VAT na zasadzie art. 11 dyrektywy 2006/112/WE, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążą na niej na mocy art. 9 i 11 dyrektywy 2006/112/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 4 marca 2011 r. — Minister van Financiën przeciwko G. in 't Veld**(Sprawa C-110/11)**

(2011/C 160/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Minister van Financiën

Strona pozwana: G. in't Veld

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy wskazujące właściwe ustawodawstwo zawarte w tytule II rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ mają zastosowanie, z tym skutkiem, że wskazują jako na mające zastosowanie na niderlandzkie przepisy prawne i w konsekwencji możliwe jest pobranie składek na niderlandzkie ubezpieczenie społeczne w przypadku, takim jak niniejszy, w którym pracownik zamieszkujący w Hiszpanii i mający obywatelstwo niderlandzkie wykonuje działalność zawodową jako marynarz na rzecz pracodawcy mającego siedzibę w Niderlandach, przy zastosowaniu niderlandzkiego prawa pracy, świadcząc pracę na pokładach statków morskich, pływających poza terytorium Wspólnoty pod banderą niderlandzkich Antyli, mimo iż dokonując oceny prawnych nie jest on objęty niderlandzkim systemem zabezpieczenia społecznego w następstwie okoliczności, iż nie zamieszkuje on w Niderlandach?
- 2) Jakie znaczenie ma w tym kontekście okoliczność, że w ramach niderlandzkiego ubezpieczenia społecznego pracowników realizowana była polityka, zgodnie z którą w przypadku takim jak niniejszy marynarze byli traktowani przez organy wykonawcze ubezpieczeń społecznych pracowników jako ubezpieczeni w oparciu o prawo wspólnotowe?
- 3) Jakie znaczenie ma w tym kontekście okoliczność, że sporadycznie działalność zawodowa jest wykonywana na wodach terytorialnych państwa członkowskiego lub w porcie znajdującym się na terytorium państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2)